Nr. 98. Anulu XXX.

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Dumineo'a, Fói'a, candu concedu ajutóriele. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl. pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu séu 3 galbini mon. sunatória.

Brasiovu 29|17 Decembre 1867.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tax'a timbrala a 30 cr. de fiecare publicare.

MONARCHI'A AUSTRIACA

Transilvani'a.

Domnule Redactore!

Nu numai in statorile intemeiate pe dreptu (Rechtsstaaten), ci tocma si in statorile care in Europ'a se numescu politienesci (Polizeistaaten) séu absolutistice, pensionarea functionariloru statului este regulata prin legi bine respicate. Austri'a pana la 1861 a fostu stato politienescu; cu tóte acestea in respectulu pensionariloru s'a pazitu o lege, care, insemna bine, in lips'a alteia isi are valórea sa pana astadi. Facia cu statea pensionari de ómeni sanatosi te rogu se dai publicului ocasiune de a cunósce acea lege chiaru in textulu seu originale. Inse tocma de n'ar fi acea lege, se dai cititoriloru ocasiune de a medita si ací mai pre largu. —

Justitzministerial-Verordnung vom 28 Juli 1852, wodurch eine provisorische Instruktion über die innere Einrichtung und die Geschäfts-Ordnung der Gerichtsbehörde in Siebenbürgen erlassen wird.

§ 45. Hinsichtlich der Versetzung gerichtlicher Beamten und Diener in den Ruhestand, welche durch Krankheit oder körperliche Gebrechen dienstonfähig werden, haben die für Beamte und Diener im Allgemeinen bestehenden Vorschriften zu gelten.

Diejenigen Behörden in deren Wirkungskreis die Besetzung der Dienststellen gehört, hat auch über die Versetzung in den Ruhestand zu entscheiden. Bezüglich der Dienststellen deren Verleihung Allerhöchst Seiner Majestät vorbehalten ist, werden auch die Anträge auf Versetzung in den Ruhestand zur Allerhöchsten Schlussfassung vorgelegt.

§ 60. Beamte oder Diener, welche den Dienst vernachlässigen, sich demselben willkürlich entziehen, die Amtsstunden, soweit dieselben vorgeschrieben sind, verabsäumen, durch unanständiges oder unsittliches Betragen sich herabwürdigen, oder eine leichtsinnige Zerrüttung ihrer Vermögensverhältnisse sich zu Schulden kommen lassen, sind von ihren unmittelbaren Vorsteher, oder nöthigen Falls von den höhern Gerichten und dem Justitzministerium durch Ermahnungen und Verweise zu ihrer Pflicht zurückzuführen.

Im Falle der Wiederholung oder einer gröbern Pflichtverletzung ist nach vorausgegangener Untersuchung im Disciplinarwege (§§ 80 ff.) auf eine höhere Strafe, nach Umständen auf einen Abzug am Gehalte, auf eine mit Nachtheil verbundene Versetzung an einen andern Dienstplatz gleicher Kategorie, auf Degradirung, oder auf die Entsetzung vom Dienste zu erkennen.

§ 80. Ergibt sich gegen einen gerichtlichen Beamten oder Diener aus ämtlichen Wahrnehmungen oder aus vorgenommenen Syndikats- oder andern Beschwerden der gegründete Verdacht einer Vernachlässigung oder Uebertretung seiner Amtspflichten, welche entweder ausdrüchlich mit einer Disciplinarstrafe bedroht ist, oder welche sie mit Rücksicht auf die Grösse des Verschuldens und die Sicherheit des Dienstes, oder weil blosse Zurechtweisungen fruchtlos geblieben sind (§ 60) zu einer strengern Behandlung eignet, so sind darüber von dem Vorsteher des Beschuldigten unverzüglich die erforderlichen Erhebungen im Disciplinarwege einzuleiten.

Von der Einleitung und dem Erfolge einer jeden Disciplinar-Untersuchung muss dem Justitzministerium din Anzeige erstattet werden.

Fenier.

Foile publice impartasiescu lucruri fiorése din capital'a Angliei. Miscarile partitei cunoscute de cativa ani sub numirea misteriósa de Fenier au ajunsu a fi o plaga inficosiata pentru Angli'a. Tóte popórale se intereséza de acelea miscari si de caracterulu loru, trebue se ne interesamu si noi de ele. Intr'acestea pentrucá se le pricepemu bine, avemu se mergemu cam pe 60 ani inapoi.

Irlandi'a catolica locuita de siepte milióne irlandi, nu anglii, n'a voitu niciodata a se uni de buna voia cu Angli'a protestanta spre a face unu statu, ci ea a fostu supusa si incorporata cu bracia armate, dupa acesa poporulu ei fù tractatu de aristocratii si episcopii anglicani in modu brutalu. Advocatulu O'Connel, alu carui nume va remané pastratu pentru totudeauna'n istori'a tieriì, luptase preste ani 30 pentru drepturile Irlandiei, pana candu la 1840 cadiuse si elu in prinsóre pre cateva luni. Genialulu O'Connel inse totu a storsu o multime de drepturi pentru compatriotii sei, au remasu inse si pentru urmasii sei multe de facutu. Acestia inse s'au abatutu dela invetiaturile lui, care avea de scopu a scóte drepturile numai prin puterea opiniunei publice, prin latirea culturei in poporu, Urmasii sei inse dupa mórtea lui apucara pe calea silei. Adeverat ca si O' Connel dicea tórte desu in cuventarile sale: Sclavi nascuti, au nu sciti voi ca celu care vrea se fia liberu, trebue se dea mai anteiu prim'a lovitura? — Acestea cuvente inse avea in gur'a lui intielesulu cuventeloru scripturei: Cereti si se va da vóua, bateti si se va deschide vóua; adica, déca ve dóra, déca sciti bine ca in adeveru sunteti asupriti, nu incetati a reclama, a protesta, a pretinde si a nu lasa causa'a vóstra in amortire.

Irlandii pe calea revolutiunii n'au facutu nimica, ci partasii acelei opiniuni au trebuitu se iè lumea in capu; ei au trecutu in Americ'a, Inainte cu vreo patru ani se audi dintrodata, ca Fenier-ii aru voi se incerce o invasiune din America de nordu in Angli'a. Faim'a se latise pre candu resboiulu americanu decurgea in tóta furi'a s'a si precandu se credea, ca mai'n Anglici lucra spre a sfasia republic'a nordamericana; prin urmare se presupunea totudeata, ca americanii inca se folosesce de irlandii apasati spre a da de lucru Angliei acasa in Europ'a. In adeveru ca mai tardiu Fenierii se incercara a revolta pe Irlandi'a, ministeriulu inse sciù nulifica ori ce incercari cu tóte acestea revolutionarii nu desperara, ci remasera constanti pre langa scopulu loru de a scapa pe Irlandi'a de Angli'a. Adica scopu natiunalu si religiosu. Ei bine, guberniulu prindiendu mai deunadi pe nisce capi de si revolutionii puse de'i spendiurà fara multe cerimonii, precum sa intempla acésta ori unde se dechiara odata, ca statulu ar' fi in periculu, Principiis obsta, dise ministeriulu si aristocrati'a.

Alti doi capi inchisi in temniti'a cea mare din Londonu era in periculu de a fi spendiurati asemenea. Ce se intempla inse? In 12 Decembre a, c. pe la 4 óre dupa amiédi celu mai fiorosu detunetu pune in cutremuru si spaima neaudita capital'a intréga. Intr'unu momentu unu triunghiu largu din muralu celu grosu din afara alu temnitiei este sfarmatu pana josu, vreo 12 case din strat'a paralela ruinate si alte preste 60 mai multu séu mai pucinu derimate, cateva persóne mórte, éra altele schilavite. De unde acelu detunetu satanicu? Fenenii in mani'a celei mai aprige priveghiari a politiei reusisera a duce butile cu pravu de pusca, ale ascunde in muru si a le da schintei'a devastatóre, fara cá se póta fi prinsi in tapt'a crimei. E preste putintia a descrie confusiunea produsa in locuitori in urmarea acelei fapte spaimantatórie.

Intr'acea politi'a si guberniulu reculegandose si lasandu totu felulu de mesuri pure si man'a pre cativa fenieni cu prepusu. Inse abi'a trecura dóua dile, candu éta ca se da focu la vreo trei locuri fórte periculóse fara cá tetinarii se póta fi descoperiti. Acum spaim'a si terórea cresce si guberniulu se vede constrinsu a provoca pe poporu, cá elu insusi se iè asupr'a oficiulu de politianu.

Pana si foile oficióse ale guberneloru europene recunoscu, cumca acelea staruite ale revolutiunariloru suntu productulu unei bóle sociali si politice din cele mai periculóse. Un'a se scie de multu, ca adica in statulu Britaniei langa cele mai mari bogatii din lume se vede si cea mai desperatóre saracia, éra din saracia isu partea mai mare irlandii.

Brasiovu 27. Dec. Scirea cea mai neplecuta pentru piati'a nóstra este, ca in urm'a ninsorei necontenite de dumineca pana joi drumulu catra Romani'a s'a inchisu intru stata, catu d. e. pe Prahov'a insinte s'au opritu preste 40 cara mari cu mai bine de un'a mile ctrie de marfa. Deligénulu de dumineca si altulu dupa acela s'au opritu in Campin'a, celu de aici s'a re'ntorsu in Predealu. Dela Sinai'a insinte e preste putintia a strabate. Déca guberniulu romanescu nu va porunci catu mai curendu'a scóte re a sateniloru invecinati cu unelte b u n e spre a delatura pedecele, mai alesu Ploiescii si capital'a voru suferi lipsa de mai multi articuli, carii érn'a toti trecu din piatiele europene pe la noi.

Dela Satu lungu ni se spune, ca Draganu Sasu este inca totu inchisu si ca locuitorii sunt fórte interesati a vedé resultatulu cercetariloru asupra acelui omu, despre care se vorbescu in tr'unu modu misteriosu, ca ar' fi invinuitu chiaru de rebeliune, candu din contra altii ilu apara in totu adinsulu de asemenea pata, in catu ar' fi a cere se se faca in causa'a lui o interpelatiune dietala prin cativa deputati. Facase si interpelatiuni; numai apoi ar' urma cá se se mai adaoge si alte mai multe interpelatiuni mai totu de natur'a acestora. Deocamdata ni se asigura, ca Draganu sasu neputendu 'si vedé de economi'a viteloru sale din Romani'a, pana acum inca 'iaru fi peritu vreo dónesute de oi. De va fi vinovatu, vai de capulu lui, éra de nu?—

Memorialulu

(Capetu.)

Ve incredintiamu Prea venerabile Parinte, ca la faim'a acestui casu nefastu a eruptu din pepturile nóstre strigatulu inocitu de cea mai profunda durere, admiratulu totuodata martiriulu ce aveti a suferi Escelentia Vóstra, fara cá se ve induplecati de a ne face odata cunoscute acestea suferintie si fiiloru Vostrii sufletesci, carii sunt siliti se afle despre asemenea calamitati dela cei de alte confesiuni, la care ierarchi'a si biseric'a nóstra ajunse a fi obieptu alu compatimiri, éra uneori si alu despretiului.

Nu voimu a mai osteni luarea aminte si spiritulu Escel. Vostre cu unu altu numeru mare de calamitati ale bisericei nóstre privitóre la conditiunea clerului cea materiala, la dreptulu de patronatu, la starea cea mai trista a scóleloru, la fondurile eclesiastice si scolastice, ci grabimu a ne supune rugamintei nóstra formulata in urmatórele:

Escelentia Vóstra se binevoiti a conchiama incai pe primavér'a anului viitoru 1865 unu sinodu archidiecesanu constatoru dupa stravechi'a datina si pracsa din membrii alesi cu acelu scopu, cá acelasiu se se ocupe cu tóte afacerile bisericesci competitóre lui in puterea canónelóru si a praxei stravechi observate in biseric'a nóstra gr. cat. in tóte timpurile, in care

au fostu ea usiorata si scutita de unulu séu altulu din jugurile despotice sub care a suferitu.

2. Mai incolo.

Se nu ve pregetati Escelenti'a Vóstra a indupleca si pe Preass. Episcopi sufragani si Mitropolitei A. Iuliane, cá totu pe acelu timpu se conchiame cate unu sinodu diecesanu; pentruca se créda Preart. Sale, cumca pre langa totu zelulu loru bisericescu pe care'lu desvólta, fara sinodu e preste putintia atatu a corege disciplin'a, catu si a regula dupa dorintie afacerile parochiiloru, ale preotiloru si ale scóleloru.

3. Ve mai rogamu érasi pe Escel. Vóstra, cá se nu ve pregetati a conchiama un'a conferintí'a consultativa constatóre din fruntasii poporului gr. cat. mirenu *).

Acea conferintia va trebui se aiba mai virtosu de scopu a compiana mai multe diferintie sprige, care s'au escatu si pana acum intre cleru si poporu cu privire la dreptulu de patronatu, la averile si veniturile bisericeloru parochiane, la fundarea si conservarea scóleloru populare, cum si la unele fondori bisericesci si scolastice, care s'au facutu odiniora din contribuirile mireniloru. Se nu alunece nimeni a crede, cumca afaceri de natur'a acestora voru fi in stare de a le regula definitivu si cu bunu resultatu séu numai ordinariatele in consistoriale loru, séu si clerulu intrégu fara cointielegere cu mirenii.

Art. XXIV din concordatu lovesce vechiulu dreptu electoralu esercitatu de poporulu gr. cat. in toti secolii, dreptu in inima. Neunirea, cértʼa si urʼa care se nascu de aici isi avura si pana acum efectele loru deplorabile. Poporulu mi réu din cele mai multe parochii se tiene cu tóte braciele de dreptulu seu de a'si alege elu pe parochulu, éra acésta o face cu cuventu, ca la noi adeveratulu patronu alu celoru mai multe parochii este insusi poporulu; elu edifica si conserva bisericele, elu a datu pe unde a potutu portiunile canonice din mosiile sale, elu ingrijesce si pentru alte venituri ale celoru mai multi parochi séu in bani séu in produpte; elu prin urmare voiesce se'i si alégа. Cumca inse acestu dreptu de alegere trebue se se reguleze dupa cerintiele timpului si ca diferintí'a esistatóre in acestu punctu intre concordatu si praca'a stravechia a nóstra trebue se se complane cu orice pretiu, de acésta nu se mai póte indoi nimeni, carele cunósce in ce pusetiune critica se afla greco-catolicismulu din Ardélu impresuratu de alte confesioni.

Totu acelea ratiuni se potu aduce la midilocu si in privinti'a venituriloru bisericesci provenitóre din pungile poporului, precum si in privinti'a scóleloru.

Clerulu nʼare nici unu felu de potestate esecutiva spre a constringe pe poporu cá se dè si se platésca preste ceea ce s'a indatoratu elu de buna voia, clerulu prin urmare este constrinsu séu a negotia cu poporulu, séu a se retrage fara resultatu, séu incercandu silu rele, a risca perderea lui, precum se intemplà in casuri de aceles, in care parochulu i se impune cu bracciu armatu.

Éta inse, ca pre catu scimu noi, tóta partea cea luminata a poporului gr. cat. insufleta de spiritulu charitatii si alu pacei este gat'a de a se ocintielege cu clerulu si a conlucra la o definitiva regulare a afaceriloru economice, fundationale si scolastice din totu coprinsulu provinciei archidiecesane Albe Iuliane. Ne place a crede, ca clerulu nostru nu va respinge manʼa cea fratiésca a confratiloru sei mireni, ci va respinge mai virtosu insinuatiunile si sioptele acelora omeni fanatici, carii au devenitu órbe instrumente ale absolutismului strainu si carii conlucra, pentrucá cu midilóce stangace se ne submine chiaru esistinti'a bisericei nóstre.

Tari in acea credintia, cumca Escel. Vóstra nu veti lipsi a ne implini susu desvoltatele puncte de rogaminte cu atatu mai vertosu, ca in privinti'a starii de facia a bisericei nóstre se adeverésce cunoscutulu proverbu, periculum in mora, avemu onóre a fi

Ai Escelentiei Vóstre

Servi si fii in Cristosu preaplecati.

Sibiiu Oct. 10 1864.

*) O asemenea conferintia era pe atunci mai vertosu denunciata de institutiune calvinésca; éta inse ca astadi se aduna trei sute membrii de confesiunea romano-catolica, in maioritatea loru mireni, cu scopu de a'si vedé de afacerile bisericesci si scolastice, si astadi asemenea adunare nu mai e calvinésca. —

Not'a impartasit.

Care a fostu sórtea acestui memorialu? Informandune in acestu respectu si mai bine decatu suntemu pana astadi nu vomu lipsi a informa si noi pe publicu mai alesu in timpulu de facia, candu cateva cestiuni atatu religióse intru intielesulu strinsu, catu si confesionali aduse in legamente fórte de aprópe cu altele sociali si nationali tienu nu numai pe locuitorii acestoru tieri, ci pe intreg'a societate européna in miscare si fermentatiune atatu de mare si ingrecata de urmari, in catu precum se mai observase si cu alta ocasiune, este curatu preste putintia, cá romanii si numai romanii se remana scutiti de iuriurintiele acelorasi. Timpulu nostru este timpulu reformeloru. Nici unu poporu nu póte sta nemiscatu, nici remané surdu la vocea timpului nostru. Precumu absolutismulu politicu perde neincetatu din puterea sa, intocma se va infrange si umili absolutismulu si pe terenulu bisericescu.

Pre candu scriemu acestea, primimu sciri din laintrulu patriei, ca órmeni din clerulu si poporulu de confesiunea gr. resar. unita inaintéza barbatesce adrese catra capitululu si consistoriulu din Blasiu, prin care pretindu cá se se midilocésca catu mai curend'a conchiamare a sinodului si alegerea mitropolitului. Audimu ca la acelea miscari prea de lauda au lustu parte si cativa protopopi. Si cum se nu la ei cu totii, mai virtosu candu vedu cum romano-catolicii fara multa cersitoria de incuviintiare se aduna la Alb'a in numeru de trei sute, éra reformatii sub presidentí'a baronului Nicol. Vay tienu conferintie bisericesci in Pest'a si pe aiurea. Vedi aceia sciu ce insemna autonomi'a bisericésca. — —

Oratiunea lui **Francisciu Deák,**

tienuta in siedinti'a camerei dep. in Pest'a 14 Dec. la desbaterea generala despre primirea datoriiloru de statu *):

„Onorabil'a camera a deputatiloru! Nu se afla in viéti'a politica nici o situatiune mai grea decatu a legislatoriloru, candu acestia in pertractarea unei cestiuni de fórte mare importantia au devenitu la convingere, ca modulu neincongiurabilu alu acelei e impreunatu cu grele sacrificia. Intr'un'a pusetiune cá acesta ne aflamu acum noi la cestiunea datoriiloru de statu.

Acésta nu este numai o cestiune de bani, la care decidu singurele cifre, sici nu e numai o cestiune pura de dreptu, la a carei resolvare servesce de norma numai „Quid juris“, ci ea deodata e o cestiune atatu de practica, incatu candu s'ar desparti de catra intreg'a politica a tierei, nu s'ar poté dejudecá in tóta chiaritatea si din fundamentu.

Déca luamu in privire singuru numai punctulu de stare juridica, ne amu poté provocá simpleminte numai la principiulu constitutionalu, care se coprinde in legea sanctionata de domnitoriu, ca ad. consideerandu pusetiunea constitutionala a Ungariei, astfelu de datorii, ce se facura fara legale invoire a tierei, pe dreptu nu o poto impovora. Mai incolo amu poté aduce inainte, cá sustienerea neviolata a constitutiunii nóstre erá o conditiune neincongiurabila a urmarei pe tronu, care e fundata in sanctiunea pragmatica si ca din punctulu acest'a de vedere nimenea nu ne póte incarca cu asemenea sarcini, care s'au casiunatu fara inflointi'a nóstra constitutionala, prin urmare noi amu poté simpleminte delatura tóta cestiunea, finduca ea din punctulu dreptului nicidecatu nu ne privesce. Déca vremu se pornimu numai din punctulu de vedere finantialu, atunci am poté dovedi cu cifre, ca marimea sarcinei apasatória ne impedeca aventarea bunei stari si a interesseloru materiale ale patriei nóstre; ne amu poté pronunciá, ca numai atunci amu poté lua parte la depurarea datoriiloru de statu, candu ne ar' mai remané ceva prisosu, dupa acoperirea necesitatiloru nóstre. (Se audimu vorb'a verde dela intieleptulu Ungariei. R.) Déca tóte aceste le amu poté dice si face fara dauna si fara pericolu; déca prin unu atare concluso simplu amu poté pravali definitivu greutatea datoriiloru de statu de pre gutulu patriei nóstre, atunci arʼ fi usioru a ne resolvá. Nu se póte concepe cu mintea ca sʼar afla cineva, care se vré si se cuteze a incarcá sarcine grele pre patri'a sa, déca nʼar fi silitu la acest'a de necessitatea si de motivele politice, care suntu cu multu mai grele decum e marimea sarcinelorusi óre se afla vreunulu, care nu sʼar bucurá, candu arʼ puté usiora povarele cele grele ale poporului si insintá bunastarea lui? (Aplause in centru.)

Totusi se mai afla inca cu totulu alte priviri, decumʼ suntu cele ale dreptului de statu si ale finantieloru, ad privintiele politice, care taia in viétia, care in adeveru nu se potu lasa neconsiderate si care trebue fórte seriosu cumpanite, pana a nu se face decidere. Chiaru in decursulu desbaterilorusʼa desfasuratu in multe chipuri punctele de vedere finantialu

Onorabil'a casa se mi concéda dara mie, cá se vorbescu despre motivele politice, pentruca chiaru aceste suntu, care me determinéza a primi proiectulu de lege ce ne sta de inainte. (Auditi, auditi!) Atingerea, cumca noi singuri numai din iubirea despréplecu si din impartasire fratiésca ne amu arata aplecati a participá la datoriile de statu, nʼare nici unu temeiu, pentruca noi bine soimu, ca in politica nu decide simtiementalitatea; ci interesulu propriu, darʼ onorabilu, e in prim'a linia decidatoriu. (Aplausu!) Pentruca singuru acest'a este punctulu celu mai potinte, punctulu de incopciare intre unu poporu si intre altulu, pentruca la o aliantia cá acea, unde interesele facisie ale partiteloru nu taia intr'un'a, acolo se intempla frecari nenumerate. (Aplause.)

Care a fostu causʼa, ca ea ce au silitu pre strabunii nostrii a chiama dinastiʼa absburgica pre tronulu unguresc si si incredintia tronulu dupa dreptulu primogeniturei, si in fine si estinde dreptulu de domnire chiaru si in linʼa femeiésca si sacia a se lapeda de liberʼa alegere a regelui pana candu se va stinge acésta casa de regenti?

Fara indoiéla, ca a fostu convingerea, cumca natiunea maghiara fara de unu sprijinu securu si tare nu este destoinica singura si cu singure'a sa potere a sustiené esistinti'a tierei si a poporului in contra poteriei celei apasatóre a dusmaniloru ei. (Aplause in centru.) Ei nu cautara numai unu regentu, ci si totudeodata unu sprijinu vertosu; inse fiinduca domnitoriulu Austriei erá totudeodata si domnu la mai multe alte tieri, ísi facura calculu, cá sub acelasiu principe si in sparare comuna un acelasiu se se póta opune puterii dusmanului si se póta mantoi patri'a.

Resultatulu justificá presupunerea. Dupa lupte indelungate, patri'a fù scapata si scopulu de capetenia, pentru care se incheiase sanctiunea pragmatica, fù ajunsu. Acelesi temeiuri, care motivara pe naintasii nostri a cautá unu sprijinu tare pentru sustienerea esistintiei politice a natiunii, acelesi temeiuri, care i motivara la aliarea cea serbatorescе intarita prin sanctiunea pragmatica, mai sustau inca in mesura nedebilitata. Turcii nu ne mai suntu periculosi si, precum credu eu, nici ne suntu dusmanosi. Darʼ ces mai mare parte a poteriloru europene dispune preste o potere atatu de impuitória, in catu Ungari'a fara o aliare strinsa si tare, nu sʼar poté sustiené cá statu de sene (e adeveru!). Sórtea a asiediatu patri'a nóstra intre poteri atatu de mari, incatu una facare dintre ele, crediendu ca le stamu in calea nisuintieloru si planuriloru loru, ne arʼ curati de aici, candu amu fi redimati numai in poterile nóstre (fórte adeveratu!). Si déca aceste poteri mari sʼar incsier'a intre sine, fia din ce causa va fi atunci nu noi amu fi aceia, cari arʼ decide despre sórtea nóstra si arʼ inghiti séu bucatati patri'a nóstra. (Asia e!)

Déca dara e afara de tóta indoiél'a, ca noi fara unu sprijinu tare, redimati numai in puterile nóstre, nu putemu sustá unde sʼar afla o alta aliantia, care se ne dè unu sprijinu mai securu decatu acesa, la care se invoira inaintasii nostri in sanctiunea pragmatica, cu a carei ajutoriu sciuramu pana acum a ne sperá patri'a in contra ver-carui dusmanu? (Aplausu in centru.) Unde aflamu natiuni, caroru se le fia aliarea cu noi atatu de importanta, atatu de necessaria, precumu ne e nóue a loru (drepte! fórte bine.).

Déca ne aliamu cu o potere mare, credin ca patriei nóstre i arʼ amenintiá pericululu de contopire intrʼensa. Se contemplamu starea

*) Acésta oratiune este cu multu mai importanta, decatu cá se nu o impartasimu si noi catu dupa tecstu catu in estractu bunisioru in care se se védia cá intrʼun'a oglinda necesitatea invoielii intre Ungari'a si Austri'a, ceea ce numai din acésta cuventare se póte vedé in tóta lumin'a ei. E bine se o scia totu romanulu — Red.

presenta a Europei, se companinu totu ce se intemplă numai mai deunadi, si trebue se pricepemu, ca fric'a acést'a nu e tocma nefundata (asia e!). Er' déca am vré a inchiená o aliantia cu unulu dintre vecinii nostri mai mici orientali, din cau'a ca tiér'a nóstra e mica si interesele care se crutisiéza intre olalta suntu numeróse, vomu cadé **cu** aliatulu nostru in astfeliu de incurcaturi si certe, incatu ele aru paralisa puterea acestei aliantie. (Aplausu viu in centru.)

Dorirea'su din tóta anim'a, candu aceste tieri vecine aru fi in stare asi sustiené libertatea loru constitutiunala, cá se'si póta desvoltá cu prisintia viéti'a loru de statu, si niciodata n'asiu incuviinti'a o politica, care ar' vré ale impedeca in acésta; ma candu cuventulu meu ar' avé catu de pucina influintia, nu m'asiu indoi alu redica in contra oricarora nisuintie de anecsare (aplause sgomotóse), pentruca Ieasiu tiené din partea Ungariei nedrepte, strieatióse ma chiaru si periculóse (aplausu viu). Eu sum convinsu despre aceea, ca Ungari'a niciodata nu póte urma o politica cá acest'a, niciodata nu póte se o urmeze (aplausu). Inse tocmai de acea ca vremu se tienemu cu ei vecinii si amicitia buna, nu doresc'u, cá aliantí'a, in care stamu catra liberele popóre ale Austriei, se fia statu de angusta, incatu se nu ne potemu dá ajutoriulu de lipsa unii la altii, statu pentru ecsistinti'a nóstra catu si pentru a loru, o aliantia, care contrastele interese le-ar' poté alteră intr'atatu, incatu prin acea s'ar conturbá si intielegerea amicala.

Tóte acestea nu le aduc pentru aceea inainte, cá cum asiu crede, cá s'ar poté afiá in cas'a acest'a vreunu membru, care s'ar incordá a atacá sanctiunea pragmatica, séu a o desface; eu sciu, ca oblegamintea de cetatianu a fiecaruia este a respectá aliantí'a acest'a se'batorésca, pentruca este un'a dintre legile fundamentale ale constitutiunii nóstre; cu tóte aceste dic'a nu pertractéza acum sanctiunea pragmatica, ci numai consultarile ei se misca pre basea acelei'asi. Aceste tóte le pomenescu numai din acelu temeiu, cá se desgolescu tóte causele, in poterea carora aliantí'a asiediata pe sanctiunea pragmatica nu numai de acea o doresc'u si se sustiené neangustata, pentruca imperitósa legea, ci pentruca suntu convinsu in cele mai din laintru ale sufletului meu, cumca numai acést'a ne de posibilitatea a ne asigura interesele patriei nóstre si sustarea ei politica (aplausu indelungatu si viu in centru).

Cine respectéza sanctiunea pragmatica numai, pentruca nu vré a violá legea, a carei ruptura violenta ce o dreptu nu doresce in fapta a o midilocí, dar' nu tiene ca ca ar' fi prejuditiósa pentru interesele patriei nóstre, fiindca orede, ca e mai avantagiósa o alta orecare aliantia; acel'a cu buna séma nu 'si va implini obligamiutile de cetatianu preste linea de demarcatiune a legei, acel'a niciodata nu va simti in sine aplecarea a aduce sacrificia de insemnatate.

Totusi ciue e de parere, cumca inasi sanctiunea pragmatica e statu de importanta si necesaria pentru asecurarea ecsistintiei nóstre politice, precum fù ea in timpulu candu s'a incheiatu, cine crede mai incolo, cumca si candu ar' fi ertatu, totusi ar' fi periculosu a schimbá aliantí'a adusa de sanctiunea pragmatica cu un'a alt'a, acel'a ar' trebui se astepte, cá se corespundia aliantiei acesteia in tóta estinderea ei si atunci, candu ar' fi silitu a aduce sacrificia spre scopulu acest'a.

Noi ne-amu aliatu pentru aperare impreumutata si comuna, noi ne amu aliatu cá se servimu unulu altuia de sprijinu securu; déca dara vremu cu seriositate a ajunge tient'a acest'a, atunci nu putemu lasa neconsideratu principiulu, care avemu alu pronunciá in prim'a adresa a dietei nóstre: cumca ad. nóue, cari tienemu tare de punctele sanctiunii pragmatice, ne e imposibilu, cá se voimu a midilocí, cá scopulu ei celu de capatenia, securitatea impreumutata, se remana neajunsu, e imposibilu se voimu, cá sprijinulu acel'a, care ni'lu imbiamu unulu altuia si'lu castigamu unii dela altii, se inceteze de a mai dură.

Mai incolo dice, ca sum'a datoriiloru de statu e atatu de mare, incatu déca n'aru vré si Ungari'a a lua parte amesurata puteriloru sale, tierile ereditarie n'aru fi in stare singure a portá aceste sarcini, si daun'a ar' fi totu a Ungariei, pentruca slabindose tierile ereditarie prin apasarea sarcineloru, nu potu dá spre apararea comuna acelu sprijinu, pe care aru avé alu asteptá dela densele dupa sanctiunea pragmatica, si ceea ce amu cugetá ca castigamu cu usurarea dela datorii de statu amu perde cu nedesjuns'a aperare, care ar' periclitá tiér'a!

„Ast'a este o privintia politica, pe care tienui de lipsa a o accentuá asia: „In timpulu nostru, candu intimea comunicatiunii inaltiá statu de tare comerciulu, candu intimea acest'a influintiéza o multieme nemarginita de interese private si generale, candu banulu e o mai mare potere, decatu a fostu elu vreodata, intru unu timpu cá acest'a creditulu e conditiunea cea necesaria nu numai a comerciului, ci si a vietiei de statu; intr'unu timpu in care fia ce lovitura, de care se stinge lumea finantiara intr'unu statu, se latiesce cu iutiéla nespusa chiaru si in tierile cele mai departate, inspaimentéza mas'a interesseloru violate, pentru a caroru aparare nu numai singuraticii, ci si statele intregi se alisa, intr'unu timpu cá acest'a e preste putintia, cá acele 3000 de milióne, care le datoréza Austri'a, deodata se se stérga din averea popóreloru din Europ'a, si déca noi casiunamu lovitur'á acest'a prin renitenti'a nóstra, de altu feliu indreptatita dar' nu si ecuitabila séu déca noi o provocamu, atunci interitamu interesele violate ale intregei Europe incontra nóstra statu cele ale particulariloru, catu si cele ale statelóru. (Dar' óre candu s'ar intempla vreunu bancrotu r.)

Noi inse tocmai in impregiurarile de facia avemu trebuintia de sprijinulu opiniuni publice a Europei si amu fi perduti, candu opiniunea publica s'ar intoroe incontra nóstra. Se potu afiá barbati de statu, cari nu doresc'u invoiela totala a relatiuniloru nóstre catra Austri'a, cu buna seama nu pentru aceea, pentrucá Ungari'a se devina tare si mare, ci pentrucá Austri'a din cau'a imparechiariloru interne se remana debilitata; inse chiaru acesti barbati de statu, fiindca in puterea constitutinei nóstre dupa dreptu nu suntemu obligati a plati detoriile de statu austriace, nu ne ar' sprijini intru aceea cá se nu le si platimu si nu ne aru pré da invoirea la aceea, cá datoriile acestea se remana mai bine ne platite (asia e!) Ac'esta e a dóua privintia politica, care dupa parerea mea trebue se o luamu in consideratiune.

(Va urma.)

In Caus'a nationalitatiloru.

Milan Manoylovits dede o propunere de decisiune subscrisa de 32 de deputati, provitória la cestiunea nationalitatiloru, care e de coprinsulu urmatóriu:

„Ori ostu de diverginte se fia opiniunile ce domnescu in privinti'a importantiei cestiunii nationalitatiloru totusi e lucru fapticu, ca cestiunea de nationalitate se tiene de cestiunile cele mai ardietóre a le Europei, si cumca acésta cu deosebire in patri'a nóstra se face cestiune de viatia, dovedescu concluselе referitóre la acésta si spromisiunile dieteloru din 1848—9 1861 si 1865—7 date préserbatoresce.

Considerandu dara, ca una din causele tristeloru evenimente de 1848—9 stá intr'acea, ca cestiunea acésta nu era resolvata si cumca executarea concluselóru facute in 29. Septembre 1849 in Szegedinu fura impedecate prin evenimintele supervenite;

considerandu mai incolo, ca ordinationile acele care se emisera prin provisoriulu intratu in viatia in 20. Octobre 1860 in privinti'a unui ramu alu acestei cestiuni, adeca a causei limbeloru, nu suntu multiamitóre si se executara numai in parte;

considerandu, ca diet'a din 1861 au recunoscutu nunumai ecsistinti'a ci si importanti'a si urgenti'a acestei cestiuni, si in urm'a acesteia in prim'a sa adresa dechiará, ca e gata a asecura prin lege pretensiunile nationale ale concetatianiloru de alta nationalitate pe temeiulu egalitatii de dreptu si dieta cu privire la acestu obiectu a emisu si o comisiune, care dede dietei elaboratulu;

considerandu, ca diet'a nu potù pune sub pertractare reportulu comisiunii de susu privitoriu la obiectulu acesta, pentru ca se desfacú;

. . . . . .

considerandu, ca diet'a presenta in adresele sale apromise, ca va pune cestiunea acésta in resolvare pe basea dreptatii si a fratietatii si spre scopulu acesta in decursulu primei sale decisiuni a exmisu o comisiune;

considerandu, ca la intrebarea facuta catra min. intr'o siedintia de a dóua sesiune prin deput. Paul Nyáry, cá presiedinte subcomitetului de nationalitati, ministeriulu dechiará, ca nu doresce, cá comisiunea exmisa in caus'a nationalitatiloru se-si ourme activitatea;

considerandu, ca in 26. Juniu a. c. candu subcomitetulu isi dede inleintru elaboratulu seu, comisiunea prin conclusu s'a avizatu, cá indatace cas'a representantiloru, dupa emanare, se va readuna se se astérna indata propunerea privitória la caus'a acésta dietei spre pertractare;

considerandu, ca min. la interpelatiunea dep. Fr. Deák dechiará, cumca avea de cugetu a aduce in caus'a acésta insusi elu in period'a sesiunei trecute unu proiectu de lege, si ca totusi vrea a astepta dupa elaboratulu comisiunei;

considerandu, ca min. presiedinte la incepatulu periodei sesiunei acestia isi dede dechiaratiunea ca numai cu impreumutulu pentru drumulu de feru si cu cele 3 proiecte de lege pentru invoiela vré se se sbata dela decisiunea din 26. Juniu si totusi in mani'a acestora din partea minist. sau propusu inca mai multe alte proiecte de legi la pertractare, importanti'a carora nu e a se pune la indoiala inse urgenti'a loru in asemanare cu caus'a nationalitatiloru nu o putemu recunósce;

considerandu, ca marele opu alu invoielei presente pana atuncea nu va fi finitu, pana candu cestiunea de viatia a patriei nóstre nu va fi aflatu resolvarea sa odihnitóre si in fine;

considerandu, ca resolvarea cu temeiu a cestiunei acestia diace in interesulu deosebitu alu patriei nóstre, fiindca de aci din multisimirea deosebiteloru nationalitati depinde zelulu loru intru inplinirea oblegamintelóru catra patria si parabilitatea la sacrificii;

in urma tuturoru acestora subscrisii spre a ne implini obligamintea, care o simtimu in noi atatu catra patria, catu si catra propriele nóstre nationalitati, fscemu urmatóri'a

propunere de decidere

Cas'a dept. se avieze comisiunea esmisa in causele nationalitatiloru, cá se-si continue elaboratulu si zelu dè in laintru, deodata cu reportulu seu, neamanatu pana in fine lui Januariu 1868.

Post'a 19. Dec. 1867. Petru Csernovits, Andreiu Mocioni, Adolfu Dobrszansky, Antoniu Mocioni, Emilu Manojlovits, Constantinu Papfalvi, Milos Dimitrievits, Vincentiu Babesiu, Aloisiu Vladu, Georgiu Ivacskovits, Andreiu Medanu, Floriauu Varga, Alesandru Bohatielu, Emanuelu Gozsdu, Joane Puscariu, Sigismundu Pap, Matheiu Pap, Georgiu Mocioni, Simionu Balomiri, Joan Tulbas, Joan Balomiri, Aureliu Maniu, Alesandru Romanu, Alesandru Mocioni, Josifu Hodosiu, Joan Moldovanu, Stefanu Branovaczky, Petru Mihályi, Ivan Josth, Stefanu Marcu, Alesandru Nicolits.

Dupa acésta dechiara Somssich, ca comisiunea, incra si e gat'a cu reportulu, inse nu afiá cu cale alu da in leintru, vediendu, ca cas'a e ocupata cu alte cause multu importante, inse lu va asterne in septemanile viitóre.

AUSTRI'A INFER. Vien'a 22. Decembre. Consemnatiunea persónelóru pentru ministeriu cisleitanu e completa, lipsesce numai denumirea, care se astépta cu sanctionarea constitutiunii revediute si a invoielii.

„Presei" se scrie dela Lemberg, ca ministeriulu de resbelu e demandatu completarea regimenteloru garnisonante in Galici'a si redicarea batalióneloru a 5-le, ce numai in timpuri de resmiritie se faces. (P. L.) — In cas'a de susu se primi unu adausu la tractatulu de comertiu, cá se se provóce regimulu a se invoi cu Ungari'a constitutionalmente in privinti'a liberei migrari, egelei indreptatiri si sprijinirea administratiunei dreptatii in ambele parti. Intocma se modifică si § 5 despre garantí'a pentru notele de statu de 312 resp. 400 mil., cá se fia solidaria pentru ambele parti, acea ce s'a primitu si in Pesta.

ROMANI'A. (Voces nuui patriotu binesimtitoriu). In midiloculu luptelóru ferbinti electorali care domnescu in Romani'a, dn. G. Sionu cunoscutu poetu genialu si totuodata scrutatoriu in istoria descrie starea tierii in cateva pasage atatu de dreptu, atatu de curatu si invederatu, in catu nu ne putemu conteni cá se nu o reproducemu si noi. Eca ce dice dn. Sionu:

Catre alegatorii distr. Ialomitia.

In tierele unde se esercita viétia constitutionale, la timpulu alegeriloru, alegatorii suntu datori a espune séu profesiunea loru de credintia, daca se propunu că candidati, séu consiliele loru, decе se interesézа de binele publicu.

Patronsu de acésta datoria, viu a vorbi colegiloru mei cu inim'a omului care 'si iubesce patria, cu judecat'a omului ce are familia si proprietate in tiéra. Declaru inse ca nu viu cu intentiune de a me propune ca candidatu; patriotismulu meu nu se urca pana la aseminea ambitiune; amu de credintia ca unu omu póte se fia onoratu si onorabilu si fara se fia deputatu: afara de acésta Romani'a este destulu de bogata in ómeni pentru ca se grasésca barbati mai capabili póte de catu mine spre a implini unu sacerdotiu atatu de mare in representatiunea nationale.

Că unulu care amu statu simplu spectatoru la state comotioni politice; ca unulu care cu sange rece amu reflectatu asupra evenemintelоru cari s'au succedatu si asupra miseriiloru ce rodu inca tiéra nóstra, viu a me incerca sa luminezu, pre catu voiu putea, pe colegii mei alegatori; daca imitezu putinu pe apostolulu Pavel, care adressa de departe epistolele sale catre Corinteni, o facu in sperantia ca voiu fi mai bine intielesu.

Mai antaiu, ve consultu, o Ialomitieni! nu va luati dupa gazetele din orasie. Gazetele in genere, suntu espresiunea ómeniloru ambitiosi, ce cauta se ajunga la putere: pentru acésta e tóta cért'a dintre ele; chiaru acele ce suntu mai oneste, candu ve voru spune cá vorbescu numai de principia, mintu fara de voie. Ele voru se imparta tiéra acomu in done tabere: in liberali si reactionari, in Albi si Rosi, in boeri si ciocoi. Unele dicu ca Boerii suntu mancatori de libertati si de popóre, altele ca liberalii suntu mancatori de bani publici si de patria. In asemine tina de injuria se vedu tiriti cu varistiune persóne si nume venerate, care au facutu mari servitia tierei, cari au capatitati, necontestate si inimi generóse. Dar' voiu provinciali cari compunetu maioritatea tierei, cari representanti agricultora, adeca avutia pamentului; comerciulu, industria, voi, cari sunteti sufletulu si viétia natiunei! voiu, ce aveti de a imparti cu asemine teorii? ce aveti a alege din asemine divisiuni? Nimica! de ve veti bate capulu a le lamuri si a le analisa, veti remanea victima ametielei si a nesciintiei.

Cata se cunósceti starea actuale a tierei? se ve spunu in scurtu cumu o vediu eu.

Avemu unu Domnu tramisu de Dumnedieu pentru consolidarea natiunei nóstre; dar tronulu seu nu este anca bine sustinutu de bratiele nóstre: virtutile lui anca nu suntu indestulu cunoscute poporului nostru.

Avemu o constitutiune pe basi largi de libertate, garantata prin juramentulu celui mai lealu Domnitoru. Dar' acésta constitutiune anca nu este pe deplinu desvoltata prin legi speciale.

Avemu o administatiune, dar' acésta anca nu e destulu de desvoltata, in catu se ne presinte in fapta libertatile ce constitutiunea ce le da in principiu. Anomalii diverse suntu la ordinea dilei de deslegatu; de lamuritu si de regulatu.

Avemu o magistratura si codici de dreptu pres bune; dar' justitia sufere, judecatorii au prestigiulu de a fi instrumentele autoritatii guvernamentale, fiindu ca se numescu si se schimba dupe placulu ministrului, si independintia loru nu este assigurata prin o lege de inamovibilitate.

Avemu unu serviciu financiariu; dar' datorii grele apasa tesaurulu publicu si unu chaosu ara margine domina in comptabilitate; si fara unu controlu mai severu, fara o basa mai consciinciósa in privirea cheltueleloru, fara o sistema mai rationale in privirea creatiuniloru de venituri mergemu spre o ruina mare: Salinele, vamile, dominiele statului, suntu espuse a se vinde de strsini intru plat'a datorieloru nóstre catre denii.

Avemu institutiuni diverse: scóle, biserici, pitale; dar' tóte langedescu in pirotéla; tóte mergu spre ruina; tóte au nevoia de imbunatiri, tóte reclama a fi impinse pe calea progresului.

Avemu o armata, dar' lips'a de capacitati in oficieri superiori, lipsa de disciplina, spiritulu de intriga, favoritismulu, au redus'o la starea unui corpu inertu, debilu si nefolositoriu tierei.

Avemu unu dreptu publicu in fati'a puteriloru si a popóreloru straine, dar' nationea nóstra anca nu are unu prestigiu consolidatu: prin iurisdictiunea consulara, prin afacerea monastiriloru inchinate, prin poste strsine si alte, suferimu inca umilirea popóreloru cucerite si fara nume in hor'a europeana.

Avemu o tiéra dotata de natura cu tóte darurile cari potu se faca prosperitatea unui popora; dar' ea nu are nici rieri navigabile, nici drumuri de feru, nici siosele, nici cali vicinale; tieri multu mai serace si mai barbare, suntu mai insintate in imbunatatiri materiale

Dupa acestu tablou, suntu datoru a ve lamuri ca positiunea Ministeriului actuale in fatia cu tiéra e cu totulu transitoria. Maioritatea camerei viitóre este chiamata a forma ministeriulu definitivu ce urméza a se ocupa seriosu de destinatele Romaniei. Vocea adeverata a patriei acolo are a se audi.

Asia dar in numele Patriei, pe care 'mi place a crede ca totu Romanulu o iubesce; in numele viitoriului care urméza a garanta interesele, onórea si esistintia urmasiloru nostri, ve conjuru, o iubiti alegatori!

Desbracati-ve de ori ce pasiuni de partite; Uitati trecutulu cu tóte miseriele lui;

Radicati-ve mai presusu de ori-ce interese egoistice:

Lasati la o parte orice afectiuni de amicitie si de consideratiuni individuale:

Nu faceti distinctiuni intre ómeni dupe colorile cu care suntu cualificati de penele pasionate;

Si intrunitive voturile asupra candidatiloru ce voi credе ca intrunescu cualitatile urmatóre:

1º. Omeni cari au probatu cu fapte iar' nu numai cu siopte séu cu discursuri patriotismulu loru;

2º. Barbati cari se cunósca interesele tierei, istoria ei, legile si suferintiele ei, si cari se fia in stare cu cuventulu séu cu condeiulu se lupte in parlamentu cu ómeni ambitiosi si setosi de putere;

3º. Omeni cunoscuti prin probitate, si cari se nu se lase a se corumpe de promisiuni séu de interese mecheine;

4º. Omeni cu caracteru, cari se nu se mladia dupe emenintiari seu favore.

5º. Omeni cari se aiba in sufletе mandria nationale si in inima dorulu marirei si intaririi Romaniei;

6º. Omeni inteligenti, cari se aiba convictiunile loru proprie, dogmele si credintiele loru neseamutate,

Numai astufelu, o iubiti alegatori! vomu forma o adunare care se stabilésca in tiér'a nóstra domnirea unui guvernu stabilu, fara de care vomu merge din reu in mai reu, din ruina in ruina.

Ddieu sa ajute cá cuvintele mele se fia ascultate si intielese!

1867, Noembre 23. G. Sion.

Acésta epistolia dn. G. Sionu o sorise catra alegatori din calatori'a sa catra Genev'a in Elveti'a candu trecú pela Ploiesci si Brasiovu inainte.

O natiune ce'si face ilusiuni si traiesce numai in fantasia (precum natiunile magyiar's, polon'a, moldova-romanesc'a) niciodata nu se va bucura de libertatea dreptu intielésa, si totudeauna va fi numai unélt'a altui poporu. Eca scopulu dlui Sionu; a face pe romani cá se nu mai traiésca in fantasii, ci se descinda la viati'a practica si se se apuce de l u c r u.

Cronica esterna.

Din afara: Conferinti'a s'a pusu deolature „Invalidulu Rusescu“ invinuesce pe Franci'a ca s'a unitu cu Austri'a, in contra latirei Prusiei in Germani'a si in cesu'a orientale, si dice, ca o pace cá acésta inarmata se preface in resbelu.

In Itali'a min. Mensbri'a si a datu demisiunea pentruca camer'a nu primi trecerea la ordinea dilei preste cau'a cu Rom'a, cum o primi elu la propunerea a 5 deputati.

Din G r e c i'a se scrie, ca regin'a Olga a tramisu cu spesele sale trei nai rusesci incarcate cu munitiuni si provisiuni in ajutoru Candiei.

Presenturi si jucarii
de
Nascerea Domnului
si de anu nou

se afla in mare asortimentu si cu pretiu catu se póte de moderatu in Negotiulu de Galanteria, porcelaneria, sticlaria si marchitania alu subscrisului, care singuru l'au alesu din cele mai renumite fabrice nunumai din Austria, ci si din Franci'a, Anglí'a si Prusi'a; recomandu deci aceste on. publicu amatoriu rogandulu a me onora cu concursulu séu. Comandele Dlor. orecandu cu cea mai mari esactitate se voru indeplini.

Joane Persolu,
negutiatoriu in Brasiovu, strat'a caldarariloru.
1—2

Cancelaria advocatiale.

Subscrisulu are onóre a incunosciintia pe onoratulu publicu, cumca 'si a inceputu activitatea sa de advocatu in Brasiovu. Cancelari'a sa se afla in strad'a Schieiloru Nr. 140, si se róga a fi onoratu cu incredere, promitendu din partesi cea mai prompta, acurata si diliginta ingrijire de orce afaceri concrediute.

Iosifu Puscariu,
3—3 advocatu.

Presenturi de Nascerea Domnului si de anulu nou.

Cu onóre subscrisii recomanda onoratului publicu depositulu loru bine provediutu cu marfuri de

Sticlaria, porcelanu, galanteria, parfumeria si jocarie de copii.

Osteninduse in persóna la cele mai mari piatie din V i e n 'a, P r a g 'a si au castigatu cele mai frumóse sorturi si specii si cu deosebire din piati'a Parisului, piati'a universului, au midilocitu deadreptulu cele mai fine parfumeria si se roga se aiba onore de cele mai numerosu concursu. Increderea publica o voru sci aprecia prin servire prompta, solida si cu preturi modeste.

Cu tóta onórea
Malcher et Wächter,
2—3 (tergulu graului, cas'a lui Dr. Beldi.)

Cursurile la burra in 28 Dec. 1867 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 78½ cr. v.
Augsburg	—	—	119 „ 50 „
London	—	—	121 „ 75 „
Imprumutulu nationalu	—	—	84 „ 10 „
Obligatiile metalice vechi de 5 %		84	„ 60 „
Actiile banculni	—	—	669 „ — „
„ creditului	—	—	181 „ 40 „

Obligatiile transilvane sile desarcinarii pamentului in 18. Dec. 1867:

Bani 80 80 — Marfa 81 20.

Catra On. Cititori.

S'au implinitu treidieci de ani de candu diurnalulu acesta privighiaza di si nópte pe lunga poporulu nostru romanu, intindiendui cate o radia de lumina in timpi normali si abnormali intru lupt'a cu intunereculu si cu fii acestuia. Cá unu soldatu decisu sta si astadi la dispusetiunea interesseloru patriei si ale natiunei romane totu cu aceeasi resolutiune pentru binele viitoriului.

Una parte din lupt'a pentru drepturile constitutiunale ale natiunei cade si pe umerii nostri; neci ca ne vomu retrage din ordine; inse imperativele trebuintie diurnalistice ne mai indrépta vocea seriósa catra natiune, cá lasandu la o parte orce indiferentismu, se ne damu concursulu totu intru tóte si anumitu si intru sprijinirea — organului acestuia de publicitate, care sta in soldulu natiunei romane. Toti din tóte partile sunt dar' chiamati a ne sprijini — cu concursu atatu materialu — catu si cu fetulu ingeniloru si alu intieleginti celei mature; ca timpulu ne dictéza: unirea poteriloru la orce intreprindere, déca vremu cá se prospereze. —

Cu Nrele. viit. se inchide anulu si numai la noii dd. prenumeranti se va tramite Gazeta; deci ve rogamu, cá se grabiti cu innoirea prenumerarii. —

Redactoru respundietoru
JACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparitulu lui
JOANE GOTT si fiiu HENRICU.